

نگاهی به «کتونی سفید» ساخته ابراهیم معیری

سر در گم میان
مخاطب نوجوان و بزرگسال

اهام ناعجو

در بسپاری از فیلم‌های سینمایی ورود یک آدم ناشناس و تاثیرری که در آن محدوده می‌گذارد، محور داستان قرار گرفته است. در «کتونی سفید» هم داستان به ورود یک معلم به مدرسه‌ای قدیمی در بوشهر برمی‌گردد که ورود او و عملکردش موجب ناراحتی و اختلال در کار قاجاقچیان می‌شود تا جایی که او را گروگان می‌گیرند و بر اثر حادثه‌ای حافظه‌اش را از دست می‌دهد و ادامه ماجرا…

کتونی سفید شروع خوبی دارد. معلم (حسین یاری) با ورودش به مدرسه سعی می‌کند امید تازه‌ای در بچه‌ها ایجاد کند، روزها با آنها تمرین می‌کند تا برای شرکت در مسابقه فوتبال آماده شوند و بعدازظهرها هم با کودکان محله بازی و به نوبی آنها را سرگرم می‌کند. همه چیز خوب پیش می‌رود تااینکه او متوجه می‌شود یکی از شاگردانش با عده‌ای از قاجاقچیان منطقه همکاری می‌کند و او برای رهایی و هدایت شاگردش با قاجاقچی‌ها درگیر می‌شود و آنها هم او را می‌دزدند.قاجاقچیان او را به جای دودرختاده‌ای می‌برند. او از دست آنها فرار می‌کند اما در دگربری با یکی از آنها سرش به سنسگی می‌خورد و دچار فراموشی می‌شود. از نقطه اوج داستان که قرار است پایان فیلم باشد، به سادگی عبور می‌شود. از اینجا فیلم دچار افت محسوسی شده و تماشاگر را پس می‌زند.از اینجا کار با یک فیلم هندی روبه‌رو هستیم؛ یعنی تلاش آدم‌ها برای یافتن دوباره حافظه معلم دختری(پاران کوتری) که در همسایگی آنهاست بی خودی! وارد ماجرا می‌شود و در پی یافتن حافظه معلم تلاش‌های زیادی انجام می‌دهد.البته سرانجام این کار به خیر و خوشی تمام می‌شود. معلم در ورزشگاه به طور ناگهانی حافظه‌اش را می‌یابد، تیم او برنده مسابقه می‌شود و او با دختر همسایه ازدواج می‌کند!

در کل فیلم، کاراکترا هم به خوبی به تماشاگر معرفی نمی‌شوند و ما پس‌زمینه‌ای از آنها نداریم. شخصیت‌ها یکی پس از دیگری وارد قصه شده و رها می‌شوند و ارتباط آنها هم با یکدیگر تنگ و نامشخص است. ارتباط شخصیت‌های اصلی یعنی معلم و دختر همسایه هم در یک اتفاق مضحک شکل می‌گیرد و زندگی این دو، جوروی به هم گره می‌خورد که برای تماشاگر قابل باور نیست. هر دو معلم هستند اما یکی معلم ورزش مدرسه و دیگری مربی یک آسایشگاه کودکان معلول اما اینها دلیل قانع‌کننده و کفایتی نمی‌تواند برای ارتباط صمیمانه آنها باشد. دختر بدون اینکه قربانی با معلم داشته باشد، به دنبال به‌دست آوردن حافظه اوست و تلاش‌های زیادی می‌کند اما این کوشش‌ها قدری غیرمنطقی است و این سوزه هم دیگر نخبمنا شده است. فیلم با بروز یک معجزه به پایان می‌رسد؛ معلم ناگهان وسط بازی، حافظه‌اش را به دست آورده و با هدایت تیم، پیروزی را برای بچه‌ها به ارمغان می‌آورد. دختر هم با حضورش قرار است جنبه‌های عاطفی کار را پوشش بدهد ولی تلاش‌های او تاثیر چندانی روی بازیابی حافظه معلم ندارد ولی تلاشش منجر به ازدواج او با معلم می‌شود! فراموشی معلم هیچ کار کردی در داستان کند اما اتفاقی خاصی در این سنکاس نمی‌افتد و فیلم بدون هیچ اتفاق و دریافت تازه‌ای به پایان می‌رسد. داستان می‌توانست با درگیری او با قاجاقچیان و فرارش از دستت آنها تمام شود یا سنکاس پایانی و بازیابی حافظه معلم در جایی غیر از ورزشگاه صورت بگیرد که بتواند به روند داستان کمک کند اما اینگونه نشد. در این میان علاقه معلم به دختری جوان و توطنه‌ای که مخالفان این تازه‌وارد برای او تدارک می‌بینند، می‌توانست اندکی تعلیق به میانه فیلم وارد می‌کند اما کتونی سفید در بیان این تعلیق هم موفق نیست و این موضوعات به جنبه‌هایی تبدیل شده‌اند که اتفاقاً موجب عدم ارتباط مخاطب با قصه اصلی شده است. حتی بازی حسین یاری و پاران کوتری هم نتوانست به جذابیت قصه بیفزاید و بازی این دو هم در این فیلم در کنار بازیگران بومی منطقه تنها به خاطر بهره بردن از عنوان ترکیب بازیگران حرفه‌ای و بومی است، نه چیز دیگر. البته ریتم تند این فیلم و استفاده از نماهای بسیار زیبا از منطقه جنوب کشور، تصاویر بصری زیبایی پیش روی بیننده قرار می‌دهد، اما در کل کتونی سفید فیلمی نیست که بتواند در جذب مخاطب چه بزرگسال و چه نوجوان، موفق عمل کند زیرا سوزه تکراری فیلم و استفاده از المان‌های قدیمی، این فیلم را به اثری تکراری در حوزه سینمای کودک و نوجوان تبدیل کرده است.

به طور کلی این فیلم نسه در ژانر کودک و نوجوان و نه در گونه سینمایی بزرگسال اثر قابل توجهی نیست زیرا قرار بوده این فیلم مخاطب گروه سنی کودک بویژه نوجوان را هدف قرار دهد اما داستان تبدیل به عشق معلم به دختر همسایه می‌شود که برگرفته از سینمای هند است، یعنی در اینجا نوجوانان تبدیل به ابزاری شده‌اند که معلم را به آن دست پیوند بزنند. پس کتونی سفید را نمی‌توان در ژانر کودک و نوجوان تلقی کرد. این فیلم برای مخاطب بزرگسال هم نیست، زیرا او نمی‌تواند به راحتی ارتباط میان قهرمانان قصه را ببیند و بسیاری از اتفاقات قصه برای او باورپذیر نیست.

در حالی که همگان بر این باور

بودند که سینمای ایران در سال ۸۷ با اقبالی فوق‌العاده مواجه خواهد شد و امید خود را به فیلم‌هایی بسته بودند که پیش از این گیشه‌ها را تضمین می‌کرد، اما برخلاف پیش‌بینی‌ها، امسال تنها دو فیلم به باشگاه فیلم‌های میلیاردی سینمای ایران راه پیدا کرد. این دو فیلم هم البته با یک فرمول کاملاً قابل پیش‌بینی به این مهم نائل شدند و این در حالی است که منتقدان و صاحب‌نظران معتقدند، فروش میلیاردی برای سینمای ایران دیگر باید امری طبیعی باشد، نه اینکه با تولید فیلم‌های سطح پایین و هدایت آن به سمت فروش‌های میلیاردی بخوایم برگ زرینی‌ها را به افتخاراتمان بیفزاییم. البته با این حال و حتی با اغماض در پذیرش این فرمول، امسال تنها دو فیلم موفق شدیم!

□ **بهار، رومانی از نخستین میلیارد در سال**

سینمای ایران در نخستین روز از سال ۸۷ هجری خورشیدی و بعد از روزها کلنجار رفتن برای بستن جمع نرورزی ایران، فیلم‌های «به همین

سادگی»، «مجنون لیلی»، «زن دوم» و «دایره زنگی» را

روی پرده دید و به این ترتیب بهترین وقت اکران سینمای ایران را میان این ۴ فیلم تقسیم کرد تا بلکه آغاز خوبی را برای این سال رقم بزند. در این میان فیلم «به همین سادگی» که موفقیتی‌های زیادی را در جشنواره‌های مختلف بویژه فجر ۲۶ کسب کرده بود، توانست در ۷۱

روز نمایش، تنها ۱۸۴ میلیون تومان را نصیب سینماداران کند که ناگفته پیداست، نمی‌تواند آمار چندان مناسبی باشد اما به نسبت فروش آثار مشابه در سال‌های قبل، این فیلم خاص هم به توفیق قابل‌قبولی در گیشه دست یافت. «مجنون لیلی» که بدون شک از همان روز اول مشخص بود گیشه را نشانده رفته، در حالی روی پرده رفت که رقبیی جدی مثل «دایره زنگی» را در کنار خود می‌دید. این حال بدستخیت قاسم جعفری توانست ۵۷ روز روی پرده دوام بیاورد و ۶۰۶ میلیون تومان فروش کند. «زن دوم» هم در حالی به عنوان اکران نوروزی روی پرده رفت که اکرانش دقیقاً یک روز قبل از نوروز در سینماهای کشور آغاز شد و در حالی که فیلم چندان قابل دفاعی نبود، بیش از ۴۰۰ میلیون تومان فروش کرد. اما در «بین «دایره زنگی» یک پدیده بود که فیلم استلارد و مستحکم که هم نگاه مردم را به خود جلب کرد و هم منتقدان را. این فیلم که نخستین ساخته پریسا بختاور و محسوب می‌شود، توانست در مدت ۸۸ روز نمایش خود یک میلیارد و ۱۲۸ میلیون تومان فروش کند و در همان ابتدای سال موسس باشگاه میلیاردی‌های ۸۷ شود.

بعد از اینکه رقابت داغ این فیلم‌ها کمی فرو نشست و این گروه روزهای رکود فروش خود را پشت سر می‌گذاشتند، «پارهنه در بهشت» روی پرده رفت؛ فیلمی که آغاز ناامید کنندهای داشت و در نهایت هم با فروش ۱۶ میلیون تومانی را برده‌ها پایین آمد. «تلافی» هم کارگردانی سعید اسدی از یازدهم اردیبهشت روی پرده رفت و در این فیلم با دستمایه قرار دادن یک موضوع کمندی و البته کلیشه‌ای و در کنار هم قرار دادن زوج تازه کشف شده حمید گوردوزی و نیوشا ضیعی گمان می‌کرد بتواند به باشگاه میلیاردی‌ها بپیوندد. اما جز

فروش ۳۴میلیون تومانی‌اش در روز افتتاحیه، استقبال چشمگیری از آن نشد. هم‌زمان با این فیلم «روزی که حسنی مرد شده» هم روی پرده رفت، فیلمی که هیچ سینماداری به فروش آن دل نیسته بود و فقط بهانه‌ای بود برای بر شردن کندکارت‌های فیلم‌های کودک و نوجوان در سال ایس از آن نیز «همخانه» و «قرظینه» هم‌زمان با هم روی پرده رفتند. مهرداد فرید با دومین فیلمش، سوزن‌های نو و جذاب را برای مردم به تصویر کشید، ولی نتوانست به آنچه می‌خواست دست پیدا کند، اما مقبل، «قرظینه» که در فروش نسبتاً مناسبی رتبه هفدهم فروش سینمای ۸۷ ایران را از آن خود کرد. در همین ایام «زن‌ها فرشته‌اند» که با تبلیغات مناسبی آماندی یک اکران فوق‌العاده را داشت، تا حدودی توانست خود را به رده‌های اول فروش برساند و به این ترتیب آخرین ساخته شهرام شاه‌حسینی با بهره‌گیری از بازیگران درجه اول سینما توانست ۷۴۴میلیون تومان فروش کند.

بعد از این در حالی که بهار سینمای ایران رو به پایان بود، «عکاس» و «تبیخ زن» اکران خود را آغاز کردند. آخرین ساخته فلوودنژاد بعد از مدت‌ها توقیف در حالی روی پرده رفت که می‌شد حدسن زد فروش فیلم در جشنواره‌های بود، اما به‌رغم تمامی حواشی‌ای که برای فیلم به وجود آوردند «تبیخ زن» نتوانست به فروش مناسبی دست پیدا کند، اما «عکاس» با چیدمان ترکیب جدیدی از بازیگران تا حدودی توانست به فروش قابل‌قبولی در کورس رقابتی بهار خرسد باید. با این حساب ۱۲فیلم از مجموع ۲۷ فیلم اکران شده در سال گذشته سهم نخستین فصل سال شد و چیزی که بیش از همه در این جمع بهاری خود را می‌نماید، معرفی «دایره زنگی» به عنوان پر فروش‌ترین و «روزی که حسنی مرد شد» در جایگاه کم‌فروش‌ترین فیلم این فصل بود تا دوباره ثابت شود که فیلم می‌تواند هم خوب باشد و هم بفروشد و البته ثابت شود مخاطبان هنوز دوست دارند بخندند!

□ **تابستان؛ باز هم پای کمدی در میان است!**

در اوایل تابستان و در حالی که همه در تکاپوی دست و پا کردن موقعیتی برای اکران تابستانه فیلم خود بودند، «حسن پنهان» که در فجر گذشته مورد تقدیر واقع شد

سینما

گزارشی از وضع اکران فیلم‌ها در سالی که گذشت

تنها ۲بار مفتخر شدیم!

مسعود حکم‌آبادی

بود، روی پرده رفت و به فاصله ۱۰ روز «ده رقمی» نیز میهمان سینماهای کشور شد. فیلم دوم جوخش ۱۸۰۰رجه‌ای کارگردانش را نمایانگر بود، با نمایش چهره مضحک جواد رضویان روی پرده‌های تبلیغاتی، فیلم تا حدودی به نام تمام این تفاسیر در حالی فصل اکران میلیون تومان به حساب سازندگانش واریز کند

در آخرین روزهای اکران این فیلم، «دیوار» آخرین ساخته محمدعلی طالبی روی پرده رفت، اما به‌رغم گروه بازیگران و موضوع جذابی که داشت، نتوانست موفقیت چندانی در گیشه کسب کند و تنها نخستین پیاپی منتقدان برایش ماند. ظاهراً حالا وقتش رسیده بود تا فیلمی که اکرانش برای چندمین بار به تأخیر افتاده بود، روی پرده بیاید؛ فیلمی که مردم از جشنواره فجر موفقیت خاص هم به توفیق قابل‌قبولی در گیشه دست یافتند.

□ **پاییز؛ آواز دلچسب گیشا**

نخستین فیلم اکران شده در این فصل و البته نخستین نمایش سینمایی ایران در ماه مبارک رمضان یا «دعوت»، متفاوت‌ترین فیلم «ابراهیم حاتم‌کیا» بود که البته نتوانست به دور از مقادلات از پیش تعیین شده فروش خود را به مرز یک میلیارد تومان نزدیک کند. این فیلم با ۱۹۹روز نمایش بیشترین روزهای اکران امسال را در اختیار داشت. در کنار این، فیلم موزیکال «سنکسکافه داغ» هم روی پرده رفت و همانطور که انتظار می‌رفت در رقیست با این فیلم از عرصه فروش بازماند. به این ترتیب سینمای ایران می‌رفت که دومین اکران ویژه خود را در سال ۸۷، رومانی کند و در این میان فیلم‌های «کتناغ»، «آواز گنجشک‌ها» و «سه زن» به عنوان ۳فیلم ویژه اکران عید فطر روی پرده رفتند و در

توانست بود برای کارگردانش

نامی معتبر دست و پا کند،

با ۱۰ میلیون تومان فروش در جدول اکران بالای این ۳ فیلم ایستاد. در حین فروش ۱۶میلیون تومانی را برده‌ها پایین آمد. «سربلند»

کارگردانی سعید اسدی از یازدهم اردیبهشت روی پرده رفت و در این فیلم با دستمایه قرار دادن یک موضوع کمندی و البته کلیشه‌ای و در کنار هم قرار دادن زوج تازه کشف شده حمید گوردوزی و نیوشا ضیعی گمان می‌کرد بتواند به باشگاه میلیاردی‌ها بپیوندد. اما جز فروش ۳۴میلیون تومانی‌اش در روز افتتاحیه، استقبال چشمگیری از آن نشد. هم‌زمان با این فیلم «روزی که حسنی مرد شده» هم روی پرده رفت، فیلمی که هیچ سینماداری به فروش آن دل نیسته بود و فقط بهانه‌ای بود برای بر شردن کندکارت‌های فیلم‌های کودک و نوجوان در سال ایس از آن نیز «همخانه» و «قرظینه» هم‌زمان با هم روی پرده رفتند. مهرداد فرید با دومین فیلمش، سوزن‌های نو و جذاب را برای مردم به تصویر کشید، ولی نتوانست به آنچه می‌خواست دست پیدا کند، اما مقبل، «قرظینه» که در فروش نسبتاً مناسبی رتبه هفدهم فروش سینمای ۸۷ ایران را از آن خود کرد. در همین ایام «زن‌ها فرشته‌اند» که با تبلیغات مناسبی آماندی یک اکران فوق‌العاده را داشت، تا حدودی توانست خود را به رده‌های اول فروش برساند و به این ترتیب آخرین ساخته شهرام شاه‌حسینی با بهره‌گیری از بازیگران درجه اول سینما توانست ۷۴۴میلیون تومان فروش کند.

بعد از این در حالی که بهار سینمای ایران رو به پایان بود، «عکاس» و «تبیخ زن» اکران خود را آغاز کردند. آخرین ساخته فلوودنژاد بعد از مدت‌ها توقیف در حالی روی پرده رفت که می‌شد حدسن زد فروش فیلم در جشنواره‌های بود، اما به‌رغم تمامی حواشی‌ای که برای فیلم به وجود آوردند «تبیخ زن» نتوانست به فروش مناسبی دست پیدا کند، اما «عکاس» با چیدمان ترکیب جدیدی از بازیگران تا حدودی توانست به فروش قابل‌قبولی در کورس رقابتی بهار خرسد باید. با این حساب ۱۲فیلم از مجموع ۲۷ فیلم اکران شده در سال گذشته سهم نخستین فصل سال شد و چیزی که بیش از همه در این جمع بهاری خود را می‌نماید، معرفی «دایره زنگی» به عنوان پر فروش‌ترین و «روزی که حسنی مرد شد» در جایگاه کم‌فروش‌ترین فیلم این فصل بود تا دوباره ثابت شود که فیلم می‌تواند هم خوب باشد و هم بفروشد و البته ثابت شود مخاطبان هنوز دوست دارند بخندند!

□ **تابستان؛ باز هم پای کمدی در میان است!**

در اوایل تابستان و در حالی که همه در تکاپوی دست و پا کردن موقعیتی برای اکران تابستانه فیلم خود بودند، «حسن پنهان» که در فجر گذشته مورد تقدیر واقع شد

بر چیده شدن تفکر پیت حلبی!

حمزه امجدیان

طبق بررسی‌های انجام شده بر مبنای دلایل رشد و افزایش فروش فیلم‌ها در شهرستان‌ها، حدود ۸۰درصد مخاطبان سینما ترجیح می‌دهند فیلم‌ها را در سالن جدید ببینند. توجه به فضای نمایشی که از آن به عنوان سالن نمایش فیلم و سینما نام برده می‌شود، توجه به حلقه مفقوده‌ای در چرخه عرضه و تقاضا در هنر – صنعت سینماست که در سه سال اخیر به آن توجه شده و این افزایش چشمگیر فروش در شهرستان‌ها و اتفاقاً در سینماهایی که مورد بازسازی اساسی موسسه سینماشهر معاونت سینمایی قرار گرفته‌اند از جمله کاشت‌های سه ساله‌ای است که در سال ۸۷ به برداشت نخست رسیده و به سه طور حتم در سال ۸۸ با سرعت بیشتری رو به افزایش خواهد بود؛ سینمایی که به ایجاد محیطی امن برای خانواده‌ها می‌انداشد، عملی کردن این رویکرد را فقط مختص به تولید فیلم خوب نمی‌بیند و قطعاً به محیطی که اثر با مخاطب خود رودررو می‌شود نیز می‌انداشد. چون یک اثر هر قدر هم به لحاظ محتوایی، فنی و هنری ارزشمند باشد، اگر با تصویری نامطلوب، صدایی نامفهوم و مکانی آزاردهنده برای تماشا عین شود کاری از پیش نخواهد برد و در ارتباط با تماشاگر عقیم خواهد ماند. نگاهی به آمار فروش سینماهایی که در سطح کشور مورد بازسازی و نوسازی قرار گرفته‌اند و مقایسه آن با فروش همان سینما در سال‌های قبل گاه تا بیش از ۱۰ برابر رشد فروش را نشان می‌دهد؛ نتیجه‌ای طبیعی و البته خط بطلان بسر ذهنیتی قدیمی در برخی صاحبان سینما که معتقد بودند فروش یک فیلم و تعداد مخاطب آن فقط و فقط به فیلم بستگی دارد و اگر فیلم خوب باشد، مردم روی پیت حلبی هم فیلم را تماشا می‌کنند! تفرقی که امروز و با مشخص شدن تأثیر بازسازی سینما بر فروش فیلم دیگر خریداری ندارد و با مشاهده افزایش ناگهانی تعداد مقناصان بازسازی سینمای خود در شهرها و استان‌های مختلف، جایی برای تردید در تاثیرات آن باقی نمانده است.

از سویی باید به این نکته توجه‌داشت که بازسازی یک سینما فقط مختص به تعویض صندلی‌انبوده است. همانگونه که مجید مسیحی، مدیرعامل مؤسسه سینما شهر می‌گوید، با سینمای بازسازی نمی‌شود یا اگر شد شاید این بازسازی اساسی و به طور کامل باشد، چرا که اگر صندلی خوب هم مهیا باشد و صدای فیلم به گوش نرسد یا بوقه مدرن و مجهز داشته باشد و گیشا آن تعویض‌ناشدنی باشد یا نمازخانه و کتابخانه برای سینما ایجاد شده و بازسازی شده باشد و سالن دارای پرده کوچک، نامناسب و… باشد و بالعکس، هیچ‌یک از اقدامات انجام شده به نتیجه مطلوب دست نمی‌یابد و صرفاً در حد رفع تکلیف باقی می‌ماند که نه برای تماشاگر جذابیتی دارد و نه امتیازی برای سینمای کشور در رسیدن به رونق اقتصادی مکمل شکوفایی فرهنگی است. به همین دلیل است که متخصصان امر معتقدند، در جایی عمل به این رویکرد نباید بر وجود فضاهای که جذابیتی در مخاطب ایجاد نمی‌کند اصرار کنیم.افزایش چشمگیر فروش در سینماهای بازسازی شده در شهرستان‌ها در کنار هویدا شدن ثمرات این اقدامات پیام دیگری را نیز در خود دارد. توجه یکسان به سینماهای تمام کشور و نه فقط پایتخت، عمل به رویکرد عدالت‌محوری در حوزه فرهنگ و هنر است، چون پیش‌تر، اگر هم قرار بود به سینمایی توجه خاصی صورت گیرد و احیاناً به بازسازی برخی از قسمت‌های آن منجر شود، مطمئناً فقط یکی از سینماهای تهران بود که سسر و سامان دادن ورزش یک مدرسه قدیمی به جنوب کشور اعزام می‌شود. اما «سوگند» جدیدترین ساخته کارگردان کارکنش سینمای ایران در حالی روی پرده رفته که در زیر نام «سپاور قریب» به عنوان کارگردان، تشریح ویژه‌ای از «ارش معریان» شده است. «سوگند» بعد از فیلم‌های موفق‌ی که قریب در ژانر کودک و نوجوان ساخته است، شاید یک عقبگرد اساسی محسوب شود. این فیلم بعد از ۱۷روز نمایش تنها ۱ میلیون تومان را به حساب سازندگانش واریز کرده است. اما «قند تلخ» آخرین فیلم اکران شده در سال ۸۷ که هم اکنون با فروش یک میلیون و ۸۰۰ هزار تومانی در آخرین رده فروش قرار دارد، در خوشبینانه‌ترین حالت فقط خواهد توانست جای خود را با «سهم گمشده» عوض کند.

□ **و در آن آخر…**

به این ترتیب پرونده اکران فیلم‌های سینمای ایران با مجموع فروش چیزی حدود ۱۱میلیارد تومان در حالی بسته شد که شاید نحوه نمایش فیلم‌ها در این سال بیشترین اعتراض‌ها را از جانب تهیه‌کنندگان در پی داشت. چن چیزی که بیش از این نمایانگر بود چرخش‌های بعضاً اساسی کارگردانان فیلم‌های مختلف بود، از سینمای دفاع مقدس، رو به گونه‌های دیگر آوردند. در حال حاضر آنچه بیشتر مدنظر است انتظار برای جدول‌بندی اکران سال پیش روست، بویژه زمانبندی اکران نوروزی ۸۸ که تاکنون حضور فیلم‌هایی چون «سور استار»، «وقتی همه خوابیم» و «پیش قطعی شده و پخش کنندگان، رازنی‌ها را برای نمایش چرخش‌های بعضاً اساسی کارگردانان فیلم‌های مختلف هر دو کارگردان، از سینمای دفاع مقدس، رو به گونه‌های دیگر آوردند. در حال حاضر آنچه بیشتر مدنظر است انتظار برای جدول‌بندی اکران سال پیش روست، بویژه زمانبندی اکران نوروزی ۸۸ که تاکنون حضور فیلم‌هایی چون «سور استار»، «وقتی همه خوابیم» و «پیش قطعی شده و پخش کنندگان، رازنی‌ها را برای نمایش چرخش‌های بعضاً اساسی کارگردانان فیلم‌های مختلف هر دو کارگردان، از سینمای دفاع مقدس، رو به گونه‌های دیگر آوردند. در حال حاضر آنچه بیشتر مدنظر است انتظار برای جدول‌بندی اکران سال پیش روست، بویژه زمانبندی اکران نوروزی ۸۸ که تاکنون حضور فیلم‌هایی چون «سور استار»، «وقتی همه خوابیم» و «پیش قطعی شده و پخش کنندگان، رازنی‌ها را برای نمایش چرخش‌های بعضاً اساسی کارگردانان فیلم‌های مختلف هر دو کارگردان، از سینمای دفاع مقدس، رو به گونه‌های دیگر آوردند. در حال حاضر آنچه بیشتر مدنظر است انتظار برای جدول‌بندی اکران سال پیش روست، بویژه زمانبندی اکران نوروزی ۸۸ که تاکنون حضور فیلم‌هایی چون «سور استار»، «وقتی همه خوابیم» و «پیش قطعی شده و پخش کنندگان، رازنی‌ها را برای نمایش چرخش‌های بعضاً اساسی کارگردانان فیلم‌های مختلف هر دو کارگردان، از سینمای دفاع مقدس، رو به گونه‌های دیگر آوردند. در حال حاضر آنچه بیشتر مدنظر است انتظار برای جدول‌بندی اکران سال پیش روست، بویژه زمانبندی اکران نوروزی ۸۸ که تاکنون حضور فیلم‌هایی چون «سور استار»، «وقتی همه خوابیم» و «پیش قطعی شده و پخش کنندگان، رازنی‌ها را برای نمایش چرخش‌های بعضاً اساسی کارگردانان فیلم‌های مختلف هر دو کارگردان، از سینمای دفاع مقدس، رو به گونه‌های دیگر آوردند. در حال حاضر آنچه بیشتر مدنظر است انتظار برای جدول‌بندی اکران سال پیش روست، بویژه زمانبندی اکران نوروزی ۸۸ که تاکنون حضور فیلم‌هایی چون «سور استار»، «وقتی همه خوابیم» و «پیش قطعی شده و پخش کنندگان، رازنی‌ها را برای نمایش چرخش‌های بعضاً اساسی کارگردانان فیلم‌های مختلف هر دو کارگردان، از سینمای دفاع مقدس، رو به گونه‌های دیگر آوردند. در حال حاضر آنچه بیشتر مدنظر است انتظار برای جدول‌بندی اکران سال پیش روست، بویژه زمانبندی اکران نوروزی ۸۸ که تاکنون حضور فیلم‌هایی چون «سور استار»، «وقتی همه خوابیم» و «پیش قطعی شده و پخش کنندگان، رازنی‌ها را برای نمایش چرخش‌های بعضاً اساسی کارگردانان فیلم‌های مختلف هر دو کارگردان، از سینمای دفاع مقدس، رو به گونه‌های دیگر آوردند. در حال حاضر آنچه بیشتر مدنظر است

بازیگران فیلم «دعوت» ساخته ابراهیم معیری